Kvůli tvým očím - Kahovec, Karel

Karel: Táta říká: Já tě nepoznávám,
mámě zdám se jiný nežli dřív,
proč bych se měl hádat,
za pravdu jim dávám,
stejně už jsem víckrát hlavou kýv.

Dřív jsem chodil krokem spíše líným,
loudal jsem se nejraději sám,
dnes mám navíc přátel, více méně jiných,
možná proto jinačí se zdám.

Spolu: Kvůli tvým očím
modrošedým,
za tebou lítám,
neposedím.

Kvůli tvým očím
sebejistým,
za tebou kráčím
jako tvůj stín.

Karel: Když se někdy do zrcátka dívám,
krátký pohled krásce postačí,
velký lásky vzývám,
přesto něco skrývám,
žádný div, že zdám se jnačí.

Spolu: Kvůli tvým očím
modrošedým,
za tebou lítám,
neposedím.

Kvůli tvým očím
sebejistým,
za tebou kráčím
jako tvůj stín.

Kvůli tvým očím
modrošedým,
za tebou lítám,
neposedím.

Kvůli tvým očím
sebejistým,
za tebou kráčím
jako tvůj stín.